

Много е злонравно да глѣдаме на рамена та си, да си затваряме едно то око, да си обраќаеме очи те на сѣка страна; противно е на христіанство то, на благоправіето, на добро то отхраняваніе, да глѣдаме лоши нѣща.

Да ся кривиме, да подражаваме разногледі те хора, да си отваряме клепки те со съ прѣсти те за да засмиваме други те, съ погрѣшки кои то треба да отбѣгнуваме; согрешаваме въ благоправіе то, да си отваряме очи те самоволно, и да ги втрещуваме върху почтении хора.

VIII.

ЗА НОСЪ-ТЪ.

Една неспосна нечистота е да си туряме прѣстите въ носъ тъ, и като го пипаме често, ся раждатъ мрасотіи, отъ кои то страдаме много: дѣца та много испадатъ въ тая погрѣшка, но родители те имъ треба да ги исправятъ.

Треба, като ся сѣкниме, да вардиме сички те правила на добронравіе то и на чистота та.

Мнозина си играятъ со съ кърпа та, и дрѣжатъ невнимателно и я оставятъ много пѣти да падне на земята: това не е допростено. Други я турятъ по столовете или по други мѣста, кое то е още по нечисто, треба съкога да я дрѣжиме въ назвата си, и да я вадиме въ нуждата си.

Кога ся сѣкниме треба да не правиме много мѣтежъ, нити кога кашляме или кихаме, и нити пакъ да ги правиме врѣхъ кого и да е.

Обычай-тъ изискува да поздравяме оногова кой то кихне, а той да благодарява, но треба да го правиме со съ едно малко поклоненіе.